

Vec C-695/20

Návrh na začatie prejudiciálneho konania

Dátum podania:

22. december 2020

Vnútroštátny súd:

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Dátum rozhodnutia vnútroštátneho súdu:

15. december 2020

Odvolaťka:

Fenix International Limited

Odporca:

Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

PRACOVNÝ DOKUMENT

FIRST-TIER TRIBUNAL (PRVOSTUPŇOVÝ SÚD)

Číslo konania: *[omissis]*

TAX CHAMBER (SENÁT PRE DAŇOVÉ SPORY)

ÚČASTNÍCI KONANIA:

FENIX INTERNATIONAL LIMITED

odvolateľka

-a-

**COMMISSIONERS FOR
HER MAJESTY'S REVENUE AND CUSTOMS**

odporca

[omissis]

UZNESENIE

First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Prvostupňový súd, senát pre daňové spory)

[omissis]

ROZHODOL TAKTO:

1. *[omissis]*
2. Otázka týkajúca sa platnosti práva Európskej únie uvedená v prílohe sa predkladá Súdny dvor Európskej únie na rozhodnutie v prejudiciálnom konaní v súlade s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie a článkom 86 ods. 2 Dohody o vystúpení Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska z Európskej únie a Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.
3. Odvolacie konanie sa prerušuje, kým Súdny dvor Európskej únie nerozhodne o prejudiciálnej otázke *[omissis]* alebo kým tento súd nerozhodne inak.
4. *[omissis]*

[omissis]

SUDCA FIRST-TIER TAX TRIBUNAL (PRVOSTUPŇOVÝ SÚD PRE DAŇOVÉ SPORY)**15. december 2020****PRÍLOHA****NÁVRH NA ZAČATIE PREJUDICIÁLNEHO KONANIA PODĽA ČLÁNKU 267 ZMLUVY O FUNGOVANÍ EURÓPSKEJ ÚNIE, KTORÝ PODAL FIRST-TIER TRIBUNAL (TAX CHAMBER) (PRVOSTUPŇOVÝ SÚD, SENÁT PRE DAŇOVÉ SPORY) SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA****A. ÚVOD**

1. Týmto návrhom na začatie prejudiciálneho konania First-tier Tribunal (Tax Chamber) v Spojenom kráľovstve (ďalej len „súd pre daňové spory Spojeného kráľovstva“) kladie Súdnemu dvoru otázku týkajúcu sa platnosti článku 9a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, zmeneného a doplneného článkom 1 ods. 1 písm. c) vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1042/2013 zo 7. októbra 2013 (ďalej len „článok 9a“).
2. V otázke týkajúcej sa platnosti ide o to, či pôsobnosť článku 9a prekračuje rámec toho, čo povoľuje článok 397 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (ďalej len „smernica o DPH“), ktorý stanovuje, že „Rada jednomyselne na návrh Komisie prijíma opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice“.
3. Tento návrh bol podaný v rámci konania o odvolaní, ktoré podala spoločnosť Fenix International Limited (ďalej len „Fenix“), ktorá je registrovaná na účely dane z pridanej hodnoty (ďalej len „DPH“) v Spojenom kráľovstve, proti výmeru DPH, ktorý vydal Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs (ďalej len „HMRC“).

B. ODVOLATEĽKA

4. Odvolateľka (ďalej len „spoločnosť Fenix“) prevádzkuje webovú stránku sociálnych médií známu ako Only Fans na adrese www.onlyfans.com (ďalej len „platforma“) a má ako jediná nad platformou výlučnú kontrolu.

C. ODPORCA

Odporca (ďalej len „HMRC“) je orgán zodpovedný za výber a spravovanie DPH v Spojenom kráľovstve.

D. ZHRNUTIE SKUTKOVÉHO STAVU

6. Platformu môžu používať „používatelia“ z celého sveta. Títo používatelia sú rozdelení na „tvorcov“ a „fanúšikov“. Tvorcovia majú profily a na tieto svoje profily nahrávajú a zverejňujú obsah, akým sú fotografie a videá. Môžu tiež prostredníctvom webkamery streamovať v priamom prenose videá a posielat' súkromné správy fanúšikom, ktorí sa prihlási na odber ich noviniek. Tvorca určuje mesačný poplatok za odber noviniek, hoci spoločnosť Fenix stanovuje minimálnu sumu tohto poplatku za odber noviniek ako aj dobrovoľných finančných príspevkov.
7. Fanúšikovia majú prístup k nahratému obsahu prostredníctvom platieb *ad hoc* alebo platením mesačného poplatku vo vzťahu ku každému tvorcovi, ktorého obsah chcú zobrazit' a/alebo s ktorým chcú komunikovať. Fanúšikovia môžu tiež platiť dobrovoľné finančné príspevky alebo dary známe ako „fundraising“, za ktoré im nie je poskytnutý nijaký obsah.
8. Tvorcovia preto účtujú a získavajú peniaze za obsah a fanúšikovia platia peniaze za obsah.
9. Spoločnosť Fenix poskytuje nielen platformu, ale aj systém, prostredníctvom ktorého fanúšikovia vykonávajú platby a tvorcovia prijímajú platby. Spoločnosť Fenix je zodpovedná za výber a rozdelenie platieb, pričom využíva služby poskytovateľa platobných služieb, ktorý je treťou stranou. Spoločnosť Fenix účtuje tvorcovi za služby 20 % v podobe zrážky z odplaty, ktorú uhradí fanúšik (ďalej len „poplatok“). [*omissis*]
10. Platby od fanúšika i platby pre tvorcu figurujú vo výpise z účtu príslušného používateľa ako platby, ktorých príjemcom alebo odosielateľom je spoločnosť Fenix.
11. Spoločnosť Fenix počas celej doby skutkových okolností z poplatku fakturovala a účtovala DPH vo výške 20 %.
12. Používanie platformy sa počas celej doby skutkových okolností riadilo zmluvnými podmienkami spoločnosti Fenix. Počas obdobia, na ktoré sa daňový výmer vzťahuje, existovalo viacero verzií zmluvných podmienok. [*omissis*]
13. Dňa 22. apríla 2020 zaslali HMRC spoločnosti Fenix výmery splatnej DPH [*omissis*].
14. Podľa názoru HMRC bolo právnym základom výmeru to, že spoločnosť Fenix sa má považovať za konajúcu vo vlastnom mene v súlade s článkom 9a.
15. Dňa 27. júla 2020 spoločnosť Fenix podala odvolanie, ktorým napadla právny základ výmeru, ako aj výšku vymeranej dane.

16. V súvislosti s právnym základom tvrdí, že článok 9a je neplatný a neuplatní sa; ďalej alebo subsidiárne tvrdí, že sa na ňu nevzťahuje domnienka uvedená v článku 9a a/alebo že túto domnienku vyvracia.

HMRC neprijali rozhodnutie v súvislosti s tým, v akom postavení podľa anglického práva spoločnosť Fenix konala v súvislosti s platformou (t. j. či ako zástupca alebo ako dodávateľ). Rozhodnutie vymerať spoločnosti Fenix DPH prijali iba na základe článku 9a. HMRC neposudzovali, či sa uplatní samotný článok 28 smernice o DPH (ďalej len „článok 28“) bez ohľadu na článok 9a (najmä článok 9a ods. 1 posledný pododsek).

E. PRÁVNY RÁMEC

Právne predpisy EÚ

Článok 113 Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“), predtým článok 93 Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva (ďalej len „ZES“), stanovuje:

„Rada jednomyselne v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom po porade s Európskym parlamentom a Hospodárskym a sociálnym výborom prijme pravidlá na zosúladovanie právnych predpisov týkajúcich sa dane z obratu, spotrebných daní a iných foriem nepriameho zdaňovania, aby sa tým zabezpečilo vytvorenie a fungovanie vnútorného trhu a zabránilo narušovaniu hospodárskej súťaže.“

Článok 291 ZFEÚ stanovuje:

„1. Členské štáty prijímú všetky opatrenia vnútroštátneho práva potrebné na vykonanie právne záväzných aktov Únie.

2. Ak sú potrebné jednotné podmienky na vykonávanie právne záväzných aktov Únie, tieto akty zveria vykonávacie právomoci Komisii alebo v osobitných, náležito odôvodnených prípadoch a v prípadoch ustanovených v článkoch 24 a 26 Zmluvy o Európskej únii Rade.

3. Na účely odseku 2 Európsky parlament a Rada v súlade s riadnym legislatívnym postupom prostredníctvom nariadení vopred upravujú pravidlá a všeobecné zásady kontrolného mechanizmu, ktorým členské štáty uskutočňujú kontrolu nad vykonávaním vykonávacích právomocí Komisie.

4. V názve vykonávacích aktov sa uvádza slovo ‚vykonávacia‘ alebo ‚vykonávacie‘.“

20. Na základe článku 113 ZFEÚ a jeho predchodcov Rada prijala niekoľko smerníc o DPH vrátane smernice o DPH (Ú. v. EÚ L 347, 2006, s. 1).

21. Článok 28 smernice o DPH stanovuje:

„Ak sa zdaniteľná osoba, ktorá koná vo vlastnom mene, ale na účet inej osoby, podieľa na poskytovaní služieb, predpokladá sa, že sama uvedené služby prijala aj poskytla.“

22. Článok 397 smernice o DPH stanovuje:

„Rada jednomyselne na návrh Komisie prijíma opatrenia potrebné na vykonávanie tejto smernice.“

23. Článok 397 smernice o DPH je nástupcom článku 29a šiestej smernice Rady 77/388/EHS zo 17. mája 1977 o zosúladiení právnych predpisov členských štátov týkajúcich sa daní z obratu – spoločný systém dane z pridanej hodnoty: jednotný základ jej stanovenia (Ú. v. ES L 145, 1977, s.1; Mim. vyd. 09/001, s. 23) (ďalej len „šiesta smernica“). Článok 29a šiestej smernice bol vložený článkom 1 ods. 2 smernice Rady 2004/7/ES z 20. januára 2004, ktorou sa mení a dopĺňa smernica 77/388/EHS o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty, pokiaľ ide o udelenie vykonávacích právomocí a postupov pre prijatie výnimiek (Ú. v. EÚ L 27, 2004, s. 44; Mim. vyd. 09/002, s. 7).

24. Na základe článku 397 Rada prijala vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorým sa ustanovujú vykonávacie opatrenia smernice 2006/112/ES o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (prepracované znenie) (Ú. v. EÚ L 77, 2011, s. 1).

25. Vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011 bolo zmenené a doplnené článkom 1 ods. 1 písm. c) vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1042/2013 zo 7. októbra 2013, ktorým sa mení vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 282/2011, pokiaľ ide o miesto poskytovania služieb (Ú. v. EÚ L 284, 2013, s. 1), ktorým bol vložený článok 9a, ktorý stanovuje:

„1. Na účely uplatňovania článku 28 smernice 2006/112/ES v prípade, že sú elektronicky poskytované služby poskytované prostredníctvom telekomunikačnej siete, rozhrania alebo portálu, ako je napríklad trh pre aplikácie, sa o zdaniteľnej osobe, ktorá sa zúčastňuje na tomto poskytovaní služieb, predpokladá, že koná vo vlastnom mene, ale na účet poskytovateľa týchto služieb, s výnimkou prípadu, keď je daný poskytovateľ služby výslovne označený uvedenou zdaniteľnou osobou za dodávateľa a uvedie sa to v zmluvných dojednaniach medzi zmluvnými stranami.

Aby sa poskytovateľ elektronicky poskytovaných služieb mohol považovať za výslovne označeného zdaniteľnou osobou za dodávateľa týchto služieb, musia sa splniť tieto podmienky:

- a) na faktúre, ktorú vydala alebo sprístupnila každá zdaniteľná osoba zúčastňujúca sa na poskytovaní elektronicky poskytovaných služieb, sa musia identifikovať takéto služby a ich poskytovateľ;

b) na príjmovom pokladničnom doklade alebo doklade o zaplatení, ktorý bol vydaný alebo sprístupnený odberateľovi, sa musia identifikovať elektronicky poskytované služby a ich poskytovateľ.

Na účely tohto odseku zdaniteľná osoba, ktorá v súvislosti s poskytovaním elektronicky poskytovaných služieb schváli účtovanie poplatkov odberateľovi, schváli poskytovanie služieb alebo stanoví všeobecné pravidlá a podmienky poskytovania, nemôže výslovne uviesť ďalšiu osobu ako poskytovateľa uvedených služieb.

2. Odsek 1 sa takisto použije, ak sa telefonické služby poskytované cez internet vrátane prenosu hlasu cez internetový protokol (VoIP) poskytujú prostredníctvom telekomunikačnej siete, rozhrania alebo portálu, ako je napr. trh pre aplikácie, a poskytujú sa za rovnakých podmienok ako v uvedenom odseku.

3. Tento článok sa nevzťahuje na zdaniteľnú osobu, ktorá len zabezpečuje spracovanie platieb v súvislosti s elektronicky poskytovanými službami alebo telefonickými službami poskytovanými cez internet vrátane prenosu hlasu cez internetový protokol (VoIP) a nezúčastňuje sa na poskytovaní týchto elektronicky poskytovaných služieb alebo telefonických služieb.“

Právne predpisy Spojeného kráľovstva

26. V čase skutkových okolností sa vykonávacie nariadenie 282/2011/EÚ priamo uplatňovalo v Spojenom kráľovstve (a v celej [Európskej] únii). Otázky položené súdom pre daňové spory Spojeného kráľovstva sa týkajú len platnosti článku 9a.

F. SPOR VO VECI SAMEJ

Zhrnutie tvrdení spoločnosti Fenix

27. Článkom 9a sa mení uplatňovanie článku 28 v dvoch základných ohľadoch, a to:

Po prvé zavádza domnienku, že platforma, ktorá sa zúčastňuje na poskytovaní určitých elektronických služieb, koná vo vlastnom mene a na účet poskytovateľa. Inými slovami, predpokladá sa, že tieto služby nakupovala a ďalej dodávala sama, a preto musí účtovať DPH. Túto domnienku možno vyvrátiť len vtedy, ak sú splnené určité podmienky, a to že zástupca musí osobu, ktorú zastupuje, výslovne označiť ako dodávateľa a musí sa to odrážať v zmluvných dojednaniach medzi zmluvnými stranami.

Po druhé aj v prípade uvedenia totožnosti zastúpeného domnienku nemožno vyvrátiť, ak digitálna platforma:

schváli účtovanie poplatkov odberateľovi alebo

schváli poskytovanie služieb, alebo

stanoví všeobecné pravidlá a podmienky poskytovania.

28. Stručne povedané, aj keď je existencia zastúpenia jasná a totožnosť zástupeného je známa, článok 9a upravuje novú fikciu, podľa ktorej sa so zástupcom zaobchádza tak, ako keby dodávku uskutočňoval a prijímal. To zásadne mení prístup k zodpovednosti zástupcov za ich konanie v oblasti DPH. Zmluvné strany sú zbavené zmluvnej autonómie a rámec článku 28 je významne prekročený.
29. Táto významná zmena v zodpovednosti zástupcov predstavuje zmenu a/alebo doplnenie článku 28 pridaním nových ustanovení. Článok 9a značne prekračuje rámec vykonávania článku 28, ktorý umožňuje článok 397. Nejde len o objasnenie článku 28.
30. Článok 9a predstavuje politické rozhodnutie presunúť zodpovednosť aj daňové zaťaženie na každú internetovú platformu, lebo domnienku je síce teoreticky možné vyvrátiť, v praxi je to však takmer nemožné vzhľadom na šírku ustanovení.

Zhrnutie tvrdení HMRC

31. Článok 28 má široké a všeobecné znenie. Je samozrejmé, že má a musí mať nezávislý význam v práve EÚ. Článok 9a objasňuje a/alebo poskytuje „ďalšie podrobnosti“ o tomto nezávislom význame v práve EÚ v osobitnom kontexte uplatňovania článku 28 a stanovuje ďalšie podrobnosti o tom, kedy zdaniteľná osoba „koná vo vlastnom mene, ale na účet inej osoby“, kedy sa zdaniteľná osoba v tomto postavení „podiela na poskytovaní [špecifikovaných] služieb“, a teda kedy sa predpokladá, že zdaniteľná osoba „sama uvedené služby prijala aj poskytla“.
32. Článok 9a jednoducho objasňuje článok 28. Nejde o zmenu a doplnenie. Neupravuje výnimku z článku 28.
33. Ak je článok 9a platný, je zrejmé, že sa vzťahuje na odvolateľku a jej činnosti a odvolateľka nemôže vyvrátiť domnienku zavedenú článkom 9a bez ohľadu na problematiku zastúpenia.
34. Článok 9a
 - i) je v súlade so základnými všeobecnými cieľmi, ktoré sleduje článok 28 a smernica o DPH ako celok, a
 - ii) je potrebný alebo užitočný na vykonávanie článku 28 a smernice o DPH ako celku, pričom ju nemení ani nedoplňa.

Treba preto vychádzať z toho, že Rada článkom 9a upravila ďalšie podrobnosti vo vzťahu k článku 28 a smernici o DPH ako celku.

G. DÔVODY, PRE KTORÉ SÚD PRE DAŇOVÉ SPORY SPOJENÉHO KRÁĽOVSTVA POLOŽIL SÚDNEMU DVORU OTÁZKU

35. [omissis] Súd pre daňové spory Spojeného kráľovstva má pochybnosti o platnosti článku 9a, a preto sa musí v tejto veci obrátiť na Súdny dvor. Dôvody, pre ktoré má súd pre daňové spory Spojeného kráľovstva takéto pochybnosti, sú uvedené v nasledujúcich bodoch.¹
36. Článkom 9a sa má vykonávať článok 28 smernice o DPH, ale je veľmi pravdepodobné, že ide nad rámec vykonávania.
37. Ako vysvetlil generálny advokát v návrhoch z 19. decembra 2013 prednesených vo veci Európska komisia/Európsky parlament a Rada, C-427/12, ECLI:EU:C:2013:871 [omissis], vykonávacie opatrenia majú veľmi obmedzený rozsah na rozdiel od širšej voľnej úvahy delegovaných právnych predpisov.²
38. [omissis] [Súdny dvor] posudzoval hranice vykonávacích právnych predpisov z hľadiska článku 291 ZFEÚ v rozsudku z 15. októbra 2014, Európsky parlament/Európska komisia, C-65/13, ECLI:EU:C:2014:2289 [omissis]. Stručne povedané, ustanovenie, ktorým sa má vykonať legislatívny akt, je zákonné len vtedy, ak spĺňa tieto tri kritériá:
1. Sporné ustanovenie musí „dodržiava[t'] podstatné všeobecné ciele sledované... legislatívnym aktom“, ktorý má vykonávať.
 2. Sporné ustanovenie musí byť „potrebné alebo užitočné na vykonanie“ legislatívneho aktu, ktorý má vykonávať.
 3. Sporné ustanovenie „nemôže meniť ani dopĺňať legislatívny akt, a to ani v jeho nepodstatných prvkoch“.
39. V oznámení Komisie Európskemu parlamentu a Rade o vykonávaní článku 290 ZFEÚ je uvedené:

„...Po druhé je potrebné zdôrazniť, že autori novej zmluvy nenavrhlí oblasti pôsobnosti oboch článkov rovnakým spôsobom. Pojem ‚delegovaný akt‘ je vymedzený svojím rozsahom a svojimi účinkami, t. j. akt so všeobecnou pôsobnosťou, ktorým sa menia alebo dopĺňajú niektoré nepodstatné prvky,

¹ Súd pre daňové spory Spojeného kráľovstva vydal odôvodnené rozhodnutie o návrhu spoločnosti Fenix, ktorého kópia je pripojená k tejto prílohe a ktoré je k dispozícii na adrese <http://www.bailii.org/uk/cases/UKFTT/TC/2020/TC07971V.html>.

² Body 62 a 63.

zatiaľ čo pojem ‚vykonávací akt‘, doposiaľ nevymedzený, vyplýva z jeho podstaty, t. j. potreby jednotných vykonávacích podmienok. Tento posun možno vysvetliť veľmi rozdielnou povahou a rozsahom právomocí, ktoré sa Komisii delegujú prostredníctvom oboch týchto ustanovení... Komisia sa domnieva, že na to, aby zákonodarca mohol určiť, či opatrenie ‚doplňa‘ základný akt, musel by posúdiť, či budúcim opatrením konkrétne dochádza k pridaniu nových nepodstatných noriem, ktoré menia rámec legislatívneho aktu, pričom Komisii ponechávajú priestor na voľnú úvahu. V prípade kladnej odpovede by sa mohlo konštatovať, že opatrenie ‚doplňa‘ základný právny akt. Naopak opatrenia, ktorých cieľom je len uplatniť existujúce pravidlá základného právneho aktu, by sa nemali považovať za doplňujúce opatrenia.“³

40. Z toho vyplýva, že delegované akty, ktoré upravuje článok 290 ZFEÚ, menia právny rámec a existuje priestor na voľnú úvahu, ale vykonávacie akty v zmysle článku 291 ZFEÚ právny rámec nemenia. Je to v súlade s návrhmi generálneho advokáta vo [omissis] [veci C-427/12] (pozri bod 37 vyššie).
41. V návrhu článku 9a z dielne Komisie bolo uvedené, že „dotknuté opatrenia majú čisto technickú povahu a stanovuje sa nimi len uplatňovanie ustanovení, ktoré už prijala Rada“, a z tohto dôvodu sa neuskutočnilo posúdenie vplyvu.⁴ Pôvodné znenie článku 9a uvedené v návrhu však skutočne zaviedlo domnienku a [táto] domnienka platila, „pokiaľ vo vzťahu ku koncovému odberateľovi nie je poskytovateľ služby výslovne označený za dodávateľa“.⁵ Je to v súlade s vysvetlením v návrhu, podľa ktorého sa domnienka uplatní, „pokiaľ nie je stanovené inak“.⁶
42. Prijaté znenie článku 9a je radikálne odlišné a oveľa rozsiahlejšie ako znenie návrhu. Článok 28 odkazuje na zdaniteľnú osobu, ktorá koná vo vlastnom mene, ale ako výslovne uvádza pracovný dokument Výboru pre daň z pridanej hodnoty č. 885: zavedenie domnienky v článku 9a znamenalo, že domnienka by mala byť ako pravidlo „... platná pre všetky zdaniteľné osoby“.⁷

³ Oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade – Vykonávanie článku 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, KOM(2009) 673 v konečnom znení, Brusel 9. decembra 2009, strany 3 a 4 (dostupné na adrese: <https://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=COM:2009:0673:FIN:SK:PDF>).

⁴ Návrh nariadenia Rady, ktorým sa mení a doplňa vykonávacie nariadenie (EÚ) č. 282/2011, pokiaľ ide o miesto poskytovania služieb, COM(2012) 763 final, s. 3 (dostupný na adrese: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/SK/TXT/PDF/?uri=CELEX:52012PC0763&from=SK>).

⁵ Tamže, s. 12.

⁶ Tamže, s. 5.

⁷ Európska komisia, pracovný dokument Výboru pre daň z pridanej hodnoty č. 885, Brusel, 9. októbra 2015, s.4/5 (dostupný na adrese:

43. V správe spoločnosti Deloitte z roku 2016, na ktorú sa Komisia odvolávala vo svojom návrhu na zmenu a doplnenie smernice o DPH z roku 2016,⁸ je jasne uvedené: „Cieľ článku 9a presunúť zodpovednosť za DPH na sprostredkovateľa sa zdá byť žiaduci. Je potrebné ďalšie objasnenie a spoločný a záväzný výklad zo strany členských štátov.“⁹
44. Existuje dobrý argument na to, že presunutie zodpovednosti nie je len technickým opatrením. Išlo aj o zmenu *status quo*, ktorá naznačuje, že je veľmi pravdepodobné, že išlo skôr o zmenu a doplnenie, a nie o jednoduché objasnenie.
45. Okrem toho hoci návrh Komisie z roku 2016 v konečnom dôsledku nevedol k navrhovanej zмене a doplneniu článku 28, počas legislatívnych konzultácií Výbor Európskeho parlamentu pre hospodárske a menové veci predstavil 16. októbra 2017 správu o návrhu:¹⁰

„Spravodajca víta pozmeňujúci a doplňujúci návrh článku 28 z dielne Komisie, podľa ktorého sú online platformy zodpovedné za výber DPH pri poskytovaní služieb...“¹¹ (Kurzívou zvýraznil tento súd.)

46. Hoci nie je známe, prečo sa návrh Komisie z roku 2016 nerealizoval, samotná skutočnosť, že návrh sa dostal do štádia, do akého sa dostal, a že spravodajca súhlasil s tým, že zmena a doplnenie sú potrebné, podporuje tvrdenie, že existovali pochybnosti o platnosti článku 9a.
47. Nakoniec v rozsudku zo 14. júla 2011, Belgicko/Pierre Henfling, C-464/10, ECLI:EU:C:2011:489, [omissis] Súdny dvor uviedol, že článok 6 ods. 4 šiestej smernice, ktorý bol predchodcom článku 28:

„... vytvára právnu domnienku dvoch poskytnutí identických služieb v postupnej nadväznosti. Podľa tejto domnienky subjekt, ktorý sprostredkúva poskytnutie služieb a ktorý je komisionárom, sa najprv považuje za príjemcu predmetných služieb od subjektu, na účet ktorého

<https://circabc.europa.eu/sd/a/ab683366-67b5-4fee-b0a8-9c3eab0e713d/885%20-%20VAT%202015%20-%20Harmonised%20application%20of%20the%20presumption.pdf>.

⁸ Európska komisia, návrh smernice Rady, ktorou sa mení smernica 2006/112/ES a smernica 2009/132/ES, pokiaľ ide o určité povinnosti týkajúce sa dane z pridanej hodnoty pri poskytovaní služieb a predaji tovaru na diaľku, COM(2016) 757 final, 1. decembra 2016, (dostupný na adrese: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/com_2016_757_sk.pdf).

⁹ Európska komisia, Aspekty cezhraničného elektronického obchodu týkajúce sa DPH – Možnosti modernizácie, záverečná správa – časť 3, Deloitte, november 2016, s. 203 – 204 (dostupné na adrese: https://ec.europa.eu/taxation_customs/sites/taxation/files/vat_aspects_cross-border_e-commerce_final_report_lot3.pdf).

¹⁰ A8-0307/2017.

¹¹ Strana 15/18.

koná, ktorý je komitentom, pred tým, než tieto služby následne osobne poskytne zákazníkovi. Z toho vyplýva, že pokiaľ ide o právny vzťah medzi komitentom a komisionárom, ich príslušná úloha poskytovateľa služieb a platcu je na účely DPH fiktívne vymenená.¹²

48. Súdny dvor ďalej uviedol:

„Pokiaľ ide o činnosť prevádzkovateľov trafik, ktorých sa týka konanie vo veci samej, treba zdôrazniť, že hoci podmienka uvedená v článku 6 ods. 4 šiestej smernice týkajúca sa skutočnosti, že zdaniteľná osoba musí konať vo vlastnom mene, ale na účet inej osoby, **sa má vykladať na základe predmetných zmluvných vzťahov**, ako vyplýva z bodu 40 tohto rozsudku, skutočnosťou zostáva, že správne fungovanie spoločného systému DPH zavedeného touto smernicou **si zo strany vnútroštátneho súdu vyžaduje konkrétne overenie, ktorým možno určiť, či vzhľadom na všetky údaje prejednávanej veci predmetní prevádzkovatelia trafik skutočne konajú pri zbere stávkov vo vlastnom mene.**“¹³ (Tučným písmom zvýraznil tento súd.)

49. Domnienka uvedená v článku 9a odstraňuje požiadavku prihliadať na hospodársku a obchodnú realitu so všetkým, čo to so sebou prináša.

50. Je veľmi pravdepodobné, že:

zavedenie domnienky v článku 9a nie je technickým opatrením, ale je to radikálna zmena, a že

právny rámec sa zmenil, a to výrazne, zavedením domnienky do znenia posledného odseku článku 9a. Podľa akéhokoľvek štandardu ide o zjavnú chybu vo vykonávacom nariadení.

H. PREJUDICIÁLNA OTÁZKA

51. First-tier Tribunal (Prvostupňový súd) preto kladie Súdnemu dvoru Európskej únie nasledujúcu prejudiciálnu otázku v súlade s článkom 86 ods. 2 dohody o vystúpení a s článkom 267 Zmluvy o fungovaní Európskej únie:

„1. Je článok 9a vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 282/2011 z 15. marca 2011, ktorý bol vložený článkom 1 ods. 1 písm. c) vykonávacieho nariadenia Rady (EÚ) č. 1042/2013 zo 7. októbra 2013, neplatný na základe toho, že ide nad rámec vykonávacej právomoci alebo povinnosti Rady stanovenej v článku 397 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 v rozsahu, v akom mení a/alebo dopĺňa článok 28 smernice 2006/112/ES?“

¹² Bod 35.

¹³ Bod 42.

15. decembra 2020

PRÍLOHA

[*omissis*]

PRACOVNÝ DOKUMENT